

ke enkelte ydelser, evt. i forbindelse med en sædvanlig mængderabat eller anden fordel svarende til en sådan rabat.

En stærk sammenhæng mellem de købte ydelser vil tale for at anse aftalen for løbende i bestemmelsens forstand. Omfatter aftalen en række ydelser, som kun sjældent ville blive købt enkeltvis, taler dette således også i højere grad for at anse aftalen som løbende, end hvor ydelserne efter deres art lige så vel kunne være købt enkeltvis. Hvis forbrugeren individuelt har valgt de konkrete ydelser, der omfattes af aftalen, vil det tale for, at aftalen ikke vedrører løbende levering. Accessoriske ydelser eller fordele, der ydes i forbindelse med køb af en række enkelttydelser vil også kunne tale for at anse aftalen for at angå løbende levering, hvis de accessoriske ydelser udgør en betydelig del af aftalens værdi.

Samtidigt køb med rabat af en række billetter til et antal individuelt valgte, bestemte teaterforestillinger fordelt over en sæson, vil således typisk være at anse som en afsluttet aftale om køb, som ikke vil være omfattet af forslaget til § 25, stk. 1. Dette vil også være tilfældet, selv om aftalen eksempelvis benævnes et abonnement og evt. ledsages af enkelte andre fordele, når blot disse ikke kan antages at være af væsentlig betydning for prisfastsættelsen. Køb af et sæsonkort til et fodboldstadion, hvorved forbrugeren får et fast sæde til alle sæsonens fodboldkampe, evt. kombineret med enkelte andre fordele, vil derimod normalt være at anse som en aftale om løbende levering.

Hvis en aftale af en på forhånd fastlagt varighed forlænges, kan der opstå spørgsmål om, hvorvidt forlængelsen skal anses som en ny aftale med deraf følgende mulighed for ny bindingsperiode, eller om den må opfattes som en fortsættelse af det allerede eksisterende aftaleforhold, som således vil kunne bringes til ophør med det opsigelsesvarsel, der er angivet i bestemmelsen, men uden iagttagelse af en ny bindingsperiode.

Eksempelvis vil en aftale om deltagelse i et sprogkursus på højt niveau, som ligger efter et tidligere gennemgået kursus på begynderniveau, typisk skulle anses som et nyt aftaleforhold med mulighed for ny bindingsperiode, mens forlængelse af eksempelvis et medlemskab af et fitnesscenter eller en idrættsklub, forlængelse af en lejeaftale om et forbrugsgode, fornyelse af et avisabonnement eller fornyelse af et sæsonkort til en forlystelsespark normalt vil skulle betragtes som en fortsættelse af den oprindelige aftale.

Om en aftale er af den ene eller anden karakter, må afgøres konkret.

Er der tale om en automatisk forlængelse af aftalen, hvis ikke forbrugeren opsiges den, bør aftaleforholdet

anses som en umiddelbar fortsættelse af den oprindelige aftale, og forbrugeren vil således ikke kunne underkastes en ny bindingsperiode, hvis den oprindelige aftale har været omfattet af den foreslåede regel.

Udenfor de tilfælde, der omfattes af det foreslåede stk. 2, jf., herom nedenfor, er det principielt uden betydning for bestemmelsens anvendelse, om betalingen for den løbende ydelse falder på én gang eksempelvis i forbindelse med aftalens indgåelse, eller om betaling sker løbende. Har forbrugeren betalt for en periode, der ligger efter opsigelsen, skal beløbet for denne periode straks tilbagebetales, jf. § 26.

Den foreslåede bestemmelse i § 25 udelukker ikke, at forbrugeren i konkrete tilfælde vil kunne påberåbe sig aftalelovens § 38 c, jf. § 36, som grundlag for tilsidesættelse af en bestemmelse om en vis uopsigelighed, selv om aftalen ikke indeholder vilkår, der er i strid med den foreslåede opsigelsesadgang efter § 25, stk. 1, eller selv om aftalen i medfør af det foreslåede stk. 2, 2. pkt., ikke er undergivet en regel om maksimal bindingsperiode.

Det foreslåede *stk. 1* indebærer, at forbrugeren, når der er gået 5 måneder fra aftalens indgåelse, kan opsiges aftalen med 1 måneds varsel til udgangen af en måned.

Forbrugeren kan på et tidligere tidspunkt meddele den erhvervsdrivende, at aftalen opsiges, men opsigelsen regnes da først fra udløbet af 5-månedersperioden, medmindre opsigelse efter aftalens indhold kan ske til et tidligere tidspunkt.

Da bestemmelsen indebærer, at opsigelsen først får virkning fra udgangen af en kalendermåned, vil forbrugeren i praksis kunne blive bundet i op til lige under syv måneder. Indgås eksempelvis den 3. marts en aftale om løbende levering af en ydelse, vil aftalen således kunne opsiges fra den 3. august, men opsigelsen har først effekt fra udgangen af september. En opsigelse som sendes før den 3. august vil være gyldig, men vil først skulle regnes fra den 3. august, således at virkningen (aftaleforholdet ophører) indtræder ved udgangen af september.

Den foreslåede bestemmelse er ikke til hinder for, at der aftales kortere frister, og den erhvervsdrivende kan også vælge at acceptere en opsigelse på et tidligere tidspunkt end aftalt.

Opsigelsen har efter aftalelovens regler virkning fra den kommer frem til den erhvervsdrivende. For at bringe aftaleforholdet til ophør med udgangen af en bestemt måned skal opsigelsen således være kommet frem til den erhvervsdrivende inden udgangen af den foregående måned.